

dušeně to tedy znamená, že pokud návrh projde, bude jím oslabeno právo vlastníka na svobodné nakládání s vlastním majetkem. Například se může stát, že nebude moci jednotku v bytovém domě prodat, pokud mu k tomu ostatní vlastníci nedají souhlas.. Další „lahůdkou“ kterou paní ministryně zmiňuje, je tedy jakási regulace - společenství vlastníků bytových jednotek (SVBJ) bude hlasovat o přijetí nového člena. Dobře, představte si to – koupíte si byt někde v domě o více bytech. Někomu se znelíbíte a ten řekne ne. Nebo si budete dovolení shánět předem? Prosit o svolení? Uliční výbory už tady byly. A je to úplně postavené na hlavu - koupím si byt, rozhoduji o něm sám, starám se o něj sám, prodávám ho sám, členem SVBJ se stávám automaticky. Vstoupení do těchto vztahů znamená porušení ústavních práv. Žili bychom v právním státě? Podle sociální demokracie ano. Podle mne ne. Domyslete si sami. To je škoda, že jsme se vzdali určitých regulací, atd. - říká paní ministryně. Jako příklad uvádí Kanadu, USA, adt. Tak za prvé – je otázka, zda jsou její odvolání skutečně přesná. A za druhé – všichni víme, že úroveň osobní svobody, právního vědomí je tam někde jinde, demokracie tam funguje přes 200 let. Rychle pracující policie, soudy – a dodávám ironicky – a žijí tam slušně bez našeho hypertrofického sociálního systému = a také to jde. Spíše by se tam měla paní ministryně poučit, jak šetřit. A neomezovat osobní svobodu člověka. Nemohu se zbavit dojmu, že zde vidíme spíše přemýšlení směrem od osobních svobod, uhnutí do pochybných regulací. Opět stát vystupující jako jakási „superosoba“ vynucující si pořádek bez ohledu na občany = to tady již bylo. Opak je pravdou – co nejméně regulací, nenápadný stát, zajišťující občanu služby, které on sám si zajistit nemůže, vždy pohotový dokladovat své náklady, to je cíl svobodné společnosti. Samozřejmě, že tady uvedené problémy jsou a bohužel budou. To je jisté. Ovšem pak je nutné řešení z více stran s větším přemýšlením. Ono ale přemýšlení někdy dost bolí. Přejí paní ministryni poněkud lepší nápady – a prosím nesahtat na osobní svobody člověka.

MUDr. Ladislav Záruba, TOP 09 Č. Lípa

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE V BRENNÉ U ZÁKUP – JAKÁ JE SKUTEČNOST?

Vážený pane Rydygře, co Vás soustavně vede k napadání snahy našeho spolku zachránit zdevastovaný kostel v Brennén, víte asi jen Vy sám. Ve vašich článcích ustavičně opakujete to, jak spolek chybně vyúčtoval dotaci z Libereckého kraje v roce 2014 a jak to chybně vyúčtování vedlo k tomu, že kostel nyní nezískal žádné dotace.

Tak na závěr a ještě jednou pro zopakování, i když všechny uvedené skutečnosti, které vedly k současné situaci dobře znáte a mnohokrát Vám byly již sděleny...

- 1) Kostel v Brennén byl zachráněn od úplné devastace naším spolkem, který začal pomáhat s jeho záchranou v době, kdy jeho osud byl zcela lhostejný jak vlastníkovu kostela, tedy farnosti, tak i občanům Brennén i Zákup – tedy i Vám.
- 2) Za celou dobu obnovy, kdy stojí v čele farnosti současný farář, nepřispěl vlastník, tedy farnost na záchranu kostela jednou jedinou korunou.
- 3) Pan farář odmítal o kostele komunikovat, od počátku jeho působení v Zákupech mu byl osud kostela zcela lhostejný, na kontrolní dny se nikdy nedostavil, o práce na kostele se nezajímal, v kostele za celou dobu rekonstrukce fyzicky nebyl. To samé platí i o Vás pane Rydygře, nikdy jste během opravy o kostel neprojevil žádný zájem – škoda jistě jste mohl přiložit ruku k dílu jako místní občan a nenechat vše na přespolních, jejichž práci nyní tak usilovně a nesmyslně kritizujete...
- 4) Krajské dotace byla nesprávně vyúčtována pod tlakem výpovědi plné moci od faráře, kdy farář nebyl schopen a ochoten důvody tohoto svého kroku sdělit ani krajskému úřadu, ani nám.
- 5) Jen díky jeho krokům a chování, kdy nebyl schopen a ochoten komunikovat se svým okolím a nebyl schopen sdělit své případné výhrady či připomínky, a tak, jak by to bylo v takové situaci „normální“ – tedy vše projednat se stavebním technikem, biskupstvím, oddělením památkové péče MěÚ Česká Lípa a národním památkovým ústavem, je dnes rekonstrukce kostela pozastavena. Nestalo by se totiž to, že by byla dotace předčasně a tím bohužel i nesprávně vyúčtována...
- 6) Všechny nevyužité finanční prostřed-

ky z dotace (určené na dřevěná žaluziová okna zvonice) byly vráceny zpět na účet krajského úřadu.

7) Do Programu záchranu architektonického dědictví Ministerstva kultury ČR, z kterého bylo čerpáno na opravu nejvíce finančních prostředků, se kostel dostal jen díky žádosti a snaze našeho spolku a věřte, že to nebylo vůbec jednoduché...

8) Píšete, že nad farností visí hrozba vrácení dotace, „aniž by dotace paradoxně prošly účtem farnosti a farnost z nich neviděla ani korunu“ - ano to je opravdu s podivem, proč náš spolek musel kostel zachraňovat za farnost, která je majitelem kostela a jejíž farář je také placen za správu tohoto kostela.... Je to proto pane Rydygře a Vy to víte velice dobře, protože farář osud kostela vůbec nezajímal, byl mu lhostejný a jen díky přístupu našeho spolku byl zachráněn před úplnou devastací. Škoda pane Rydygře, že jste se nepokusil o jeho záchranu Vy – pokud by Vám jeho osud nebyl v minulosti lhostejný, mohl jste založit spolek na jeho záchranu – jistě byste vše udělal lépe a bez chyb (určitě znáte pořekadlo „kdo nic nedělá, nic nezkaží“). Škoda, že jste ani jednou nevyužil naši opakovanou nabídku sejít se v kostele v Brennén a vše si na místě ukázat a vysvětlit...

Můžeme za náš spolek slíbit, že přes veškerou Vaši snahu vše okolo záchranu kostela v Brennén negovat, nám chuť pomáhat zničeným a zdevastovaným památkám nevezmete. A Vám a panu faráři přejeme, abyste pro kostel, jako místní patriot a předseda komise pro městskou památkovou zónu, udělal alespoň polovinu toho, co zvládl náš spolek. A věřte, budeme Vám držet palce....

Miroslav Pröller a Mgr. Michal Panáček

Drobné památky severních Čech, z.s.

www.pamatky.ceskalipa.org

Poznámka redakce:

Pan předseda a místopředseda spolku Drobné památky severních Čech byli před měsícem požádáni, aby v rámci informační vyváženosti otiskli můj článek z březnových Zákupských rozhledů na stránkách jejich sdružení, aby se s ním mohli seznámit i ostatní členové spolku. Do 28.3. (odevzdání tohoto čísla do tisku) se tak nestalo. Proč asi?

Zdeněk Rydygr